

Mieke Graven

Huttemieke

*Geen Meijels geboortekaartje met 'Mieke Graven'
Geen bidprentje met haar sterfdag
Geen naambord aan waar de deur moest zijn
Van haar hut voorbij Meijel aan de Noordervaart
Ze leefde zomaar in de Peel*

*De kinderen zeiden 'heks'
Maar geen was bang bij haar
Of in haar hut, vooroorlogs beeld
Van eeuwen leven in het veen
Ze leefde zomaar in de Peel*

*Ze droeg de processiestok
Naar links 'Wees gegroet Maria,
Vol van genade, de Heer is met u,
Gij zijt de gezegende onder de vrouwen
En gezegend is Jezus de vrucht van uw schoot'*

*Haar stok zwaaide hoog naar rechts 'Heilige Maria,
Moeder van God, bid voor ons, zondaars,
Nu en in het uur van onze dood'
En Huttemieke lachte haar patronesse toe
En dwaalde met haar bedelkorfke door het dorp*

*Maar Mieke Graven, die Huttemieke heette,
Is ongezien gekomen, is ongeroemd gegaan,
Ze had geen voordeur en geen douche,
Ze had gelukkig wel haar tandeloze lach tevreden met haar hut
En leefde niet zomaar in de Peel*

Naam	Joanna Maria Hendriks
Roepnaam	Mieke
Volksnaam	Huttemieke
Geboren	21 december 1852
In	Nederweert
Overleden	31 januari 1942
In	Nederweert
Partner	1 Hendricus Graven 2 Henricus Ludwig Bongartz

Huttemieke was dochter van Peter Hendriks en Elisabeth van Tongerlo.

Op 4 juni 1883 is ze in Nederweert getrouwd met Hendricus Graven (* Appeltern 2 april 1855, + Rotterdam 4 mei 1885) met erkenning van zoon Peter Graven (* Nederweert 18 mei 1879)

Op 19 augustus 1899 trouwde ze als weduwe met Henricus Ludwig Bongartz uit St. Toenis.

Ze bleef in Meijel bekend vanwege haar woonhut, haar tochten door het dorp met een mandje voor voedsel en haar inzet tijdens processies binnen Meijel en naar Ommel waarbij ze met een stok aangaf welke rij moest gaan bidden.